

MEATLIFE

Hij noemde haar soms De Rode Ridder
omdat haar kapsel er zo middeleeuws uitzag,
soms Jeanne d'Arc
omdat er naast haar huis onveranderlijk een stapel brandhout lag.

Wanneer hij haar in haar aars nam, stootte hij ridderlijke kreten uit.

< HO! HA! HOHA! >

Wanneer hij haar voorste liefdesgrot bevolkte, uitte hij vurige klanken.

< SSS (implosief) ... AAA ... AAA ... >

Ah, immortality!

Dat alles gebeurde noodgedwongen in het 'diepste' geheim.

Immers.

Hij was schoonmaker in het abattoir Corneille-Staes.

Zij was de dochter van de slachthuisbaas en studente lerarenopleiding.

Les extrêmes se touchent. (! WANT DE UITEINDEN VOEDEN ELKAAR !)

How come?

Listen.

Er was het liefdadige kerstdiner van de firma Corneille-Staes. Hanentestikels en zwijnenkop op het menu. Je werkt op een slag/slachtveld of je werkt er niet ... Liefdadige dochter Inez viel toen voor de mooiste schoonmaker Lutz, na een gesprek over kanonnenvlees uit de loopgraven van de Eerste Wereldoorlog. Jonge gesneuvelden brachten levende lijven nader tot elkaar.

Leraarschap en schoonmakerschap versmolten met elkaar tot ze elkaar ophieven. Inez en Lutz hielden vol, ondanks bloederigheid alom. Ze maakten kinderen en slachtten dieren. Tot wanhoop van de slachthuisbaas en diens wettelijk geregelde vrouw.

De oude Corneille ging dood. Zijn vrouw kort daarna ook.

De opvolging was verzekerd: Lutz en Inez beheerden abattoir Corneille-Staes.

Ah, love & business!

Maar zoals de dood met de vinger op zijn lippen door het leven sluipt, zo naderde hanenschree na hanenschree de economische crisis. Nieuwe loopgraven ontstonden. Lutz en Inez hadden er één flauw idee van. Er kwamen plotseling geen wagyu-orders meer binnen. Op een nacht braken zestig kostuumpjes op Lutz' lijf het zweet uit. Hij ijlde. Een hond naderde, in de vorm van een hond. *Wat nu geblazen?* dacht Inez slapeloos. Een bankier dook in het donker.

1929, 1987, 2001, 2008, 2013, 2020

< draadloze diepzeegedachten vandaag zo'n dinsdag met regen in Rome en zon in de kelder de beurs is beurs joelend gooit de sjamaan een handvol doodsprentjes in het portaal en vlucht als de wind weer henen het huis rammelt als een spaarpot oude centen en omhult ze als een sarcofaag >

ER LIGT EEN DODE DIERENDODER OP DE LAATSTE LOPENDE BAND IN ABATTOIR CORNEILLE-STAES.

Hij had er één flauw idee van.

Rosbief voor Inez en diegenen die uitdrukkelijk uitgenodigd waren om de familie te volgen.

Vleselijk.